

DANSEN OP HET STRAND EN DWALEN DOOR HET BOS

Oerol opent dit jaar met *Kintsukuroi*, een dansopera van Spinvis over de nietige, door het leven getekende mens. Dansers, een koor, een orkest en een hoorspel in een Japanse tuin op het strand. In Hoorn kun je het bos verkennen met een app die twee kunstenaars speciaal ontwikkelden voor deze plek.

Spinvis (Erik de Jong) houdt van experimenten, maar een dansvoorstelling is nieuw voor hem. In de zoektocht naar de beste manier om uitdrukking te geven aan dit verhaal en de muziek 'raakte dans vanzelf steeds meer op de voorgrond', vertelt hij. 'Dans geeft hier vorm aan de dynamiek van de muziek, beter dan acteurs dat zouden kunnen.'

Oerkracht en liefde

De titel *Kintsukuroi* verwijst naar een Japanse traditie waarbij gebroken porselein wordt gelijmd en de breuklijnen een gouden accent krijgen, zodat het voorwerp juist waardevoller wordt. Voor de seismoloog om wie het verhaal draait zijn breuklijnen dagelijkse kost, maar hij wordt er ook in leven en liefde hardhandig mee geconfronteerd. Zijn vrouw wordt bij een tsunami door het water verzwolgen. De man weigert haar dood te accepteren. Hij leest in de trillingen van de aarde haar hartslag en probeert haar te vinden. In de voorstelling zien we de seismograaf in drie stadia van zijn leven: als romantische jongeling, als geobsedeerde wetenschapper in de kracht van zijn leven en als getekende man in het zicht van het einde. 'De oude man heeft alles achter zich gelaten en kan zich alleen nog uitdrukken in beelden en poëzie. Eigenlijk is de openheid van zijn jeugd teruggekeerd.' Met dit verschil dat hij de immense kracht die in de aarde huist heeft ervaren, 'en zich daartoe - geholpen door het wonder van de liefde - moet zien te verhouden', aldus Spinvis. Het is, zegt hij, het enige wat je als mens te doen staat: 'Koester je breuklijnen.'

Strand wordt zentuin

Behalve dans in de choreografie van Adriaan Luteijn (Introdans), muziek en zang omvat *Kintsukuroi* ook hoorspel-elementen. De opera wordt uitgevoerd door twee dansers, drie stemacteurs, vier zangers en de zeskoppige Spinvisband, inclusief cellist/theatermaker Saartje Van Camp. Spinvis is blij met éminence grise Francis Sinceretti in de hoofdrol. De oud-solist van het Nationale Ballet paart doorleefdheid aan fysieke controle en is daardoor volgens Spinvis bij uitstek geschikt om die verschillende levensfasen geloofwaardig te tonen. De dansopera wordt geënceneerd in de uitgestrektheid van de Noordsvaarder, waar een stuk strand wordt getransformeerd tot een Japanse zentuin en de verloren geliefde (danseres Karin Lambrechtse) in de verte als een luchtspiegeling is te zien. De locatie benadrukt volgens Spinvis de nietigheid en vluchtigheid van de mens tegenover de oeroude en immense kracht van de aarde, 'die een kalme zee zomaar in een gigantisch monster kan veranderen'. De beelden van de tsunami die Japan in 2011 teisterde vormden een inspiratiebron. 'Ze hebben me gefascineerd, in al hun gruwelijke schoonheid.'

Soundscape op zak

Het Hoornse Bos geeft tijdens Oerol een muzikaal verhaal

Concert door de wind op Oerol 2011: In *Harmonic Fields* van Lieux Publics is de wind multi-instrumentalist.

prijs dat voor iedere festivalganger anders is. Met de app *Walk With Me* van Rob van Rijswijk en Jeroen Strijbos ontftusel je de omgeving een persoonlijke geluidservaring. Ze hebben met *Walk With Me* al op tal van plekken hun sporen achtergelaten: van Den Bosch tot Parijs en van Utrecht tot New York. Dankzij de app die deze kunstenaars ontwikkelden kunnen wandelaars op al die locaties hun omgeving laten klinken. Ook op Terschelling hebben Oerolgangsters met een smartphone hun eigen *soundscape* op zak, getiteld *En Hier Is Lijf*. Nieuw is de combinatie met tekst, in samenwerking met Literair Productiehuis Wintertuin. Jibbe Willems schreef een poëtisch verhaal over een verloren liefde, dat echter net zo min als de compositie een rechte lijn volgt.

Muzikaal dwaalverhaal

Ook de wandeling zelf voert de deelnemers niet van A naar B. Het kunstenaarsduo belooft een 'muzikaal dwaalverhaal', waarvoor zij een raamwerk hebben gecomponeerd dat de wandelaar naar eigen believen invult. Het is met een eigen of ter plekke geleende iPhone of iPad te activeren, in een gebied ter grootte van pakweg vier voetbalvelden in het Hoornse Bos. 'Je kunt er anderhalf uur doorbrengen, maar ook veel korter. En je gaat op pad wanneer je zelf wilt.' De karakteristieken van het landschap - bos, heide, duin, een meertje - klinken door in

Festival Oerol
Sinds 1982
Locatievoorstellingen 118
Overige voorstellingen 60
Aantal performances 970
Vrijwilligers 900
Bezoekers 150.000
Festivalhart Westerkeyn,
Midsland
Data 13-6 t/m 22-6
www.oerol.nl

In prachtige paviljoens van Dré Wapenaar in het Hoornse Bos vonden tijdens Oerol 2012 concerten en lezingen plaats.

wat je te horen krijgt. De makers hebben zich voor dit project vijf periodes op Terschelling teruggetrokken. 'Het ene stuk bos is romantisch, in een ander deel is de sfeer donkerder en zit dus ook in de composities meer suspense,' vertelt Rob. 'Het landschap vormt je verhaal.' Tegelijkertijd, benadrukt het duo, is de ervaring niet plaatsgebonden: 'Kerkklokken, wind en zee kunnen je in je hoofd naar elk eiland brengen. Zoals ook het verhaal over een zoektocht universeel is. Jibbe laat veel ruimte voor eigen associaties.'

Eigen bagage

Strijbos en Van Rijswijk ontdekten al in 2008 de potentie van de koppeling tussen GPS en muziekcomposities en buiten die sindsdien steeds verder uit. Maar: 'Wij kijken wat artistiek werkt en niet wat technisch kan.' Daarbij gaat de stem in je 'oortjes' zo zijn eigen gang. 'We kunnen die echt in je hoofd laten zitten, maar het ook laten klinken alsof iemand in het voorbijgaan iets tegen je zegt.' Wat de wandelaar zelf heeft in te brengen zijn de keuzes die hij onderweg maakt. Sla je links- of rechtsaf? Ga je wel of niet in op de uitnodiging op een bankje plaats te nemen? Het beïnvloedt wat je hoort. Zelfs als mensen hetzelfde spoor zouden volgen beleven ze de tocht anders. 'Iedereen brengt z'n eigen bagage mee.' ❀